

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפלי שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס

water which would necessitate asking a *shailah* if it requires proper *kashering*. To stay away from any and all questions, one should remove the *becher* from the table right after *Kiddush*. Similarly, if one uses his regular *Shabbos Challah* cutting knife and board for this meal, he should remove them from the table before starting to eat *milchigs*.

Leftover Challah from the Milchig Meal. If *challah* was left on the table, or on a cutting board, and there is no specific reason to assume it had become *milchigs*, it remains *pareve* and can be later eaten at a *fleshig meal*. If, however, a slice of *challah* was removed from the cutting board and placed near a plate of food, we are concerned that it might have become *milchigs* and should only be used for a *milchigs* meal (2).

Saving Challah From a Milchig Meal. If one saves *challah* from the *Yom Tov* meals in plastic bags, the above leftover bread that is deemed *milchigs*, should be left in a separate and marked plastic bag as a reminder that it cannot be eaten with *fleishigs*, such as leaving a tissue in the bag, etc.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Halachos for the Yom Tov of Shavuos (1)

Advice for the Shavuos Milchig Meal. As per the custom brought down in *halacha* (1), most people have some sort of a *milchig* (dairy) meal during the two days of *Shavuos*. Even those who do not eat an actual *milchig seudah*, they will often eat *milchigs* at a *kiddush* or during the day. Here are some practical tips for people to consider.

Kiddush Cup. One is allowed to use his regular *Shabbos becher* (*Kiddush* cup) at the *milchig* meal. Even though it is officially a *fleishig* (meat) vessel, and possibly had some hot water contact with *fleishig* items, one can still use it for *Kiddush* before the *milchig* meal. This is because using it for cold wine or grape juice does not make the liquid or the person *fleishig*. It is definitely a good idea to remove it from the table right after *Kiddush*. If he leaves it on the table, he might come to drink from it with a mouth full of *milchigs* grease. Even though that alone does not cause the cup to become *milchigs* either, he might end up washing it with hot

בין הריחיים - תכלין מדרף היומי - בבא מציעא צ"ג

Rav Huna and Rav Yehuda says שמעון (שמא) "You owe me \$100 (ברו)", and שמעון says שמעון (שמא) "שמעון", "אני יודע (שמא) "שמעון", "אני יודע (שמא) "שמעון", "אני יודע (שמא) "שמעון". If - "ננה לי בידך הלא אמר איני יודע" אוקי עדיף ברע פטור because שמעון says שמעון R' יוחנן. Shimon must pay the money. "ברע שמא ברי עדיף" and Rav Huna and Rav Yehuda explains that ד"ה ר' הונא תוס'. "המוציא מתבירו עליו הראיה" and ממוטא בחזקת מריה" holds ברי עדיף only when the ברי is a ברי טוב because he knows if he's lying the ליה will contradict him, so we assume he is telling the truth. The ליה is a שמא גרוע because he should know if he borrowed money. When he says "I don't know" we suspect he is lying, so the ברי wins.

For the ברי to be עדיף, is the עיקר that we look at the ברי and if שמא טוב even against a ברי טוב it's weak only when it is a שמא גרוע, but if it's a שמא טוב then it is strong enough even against a ברי טוב? R' Elchonon says we could bring a proof from the following: The "עולם" asks: why does ר' תירץ שמא? שמא טענה שמא, ultimately his current טענה remains a שמא, but not that the שמא needs to be גרוע for the ברי to be עדיף. Rav Elchanan explains that the issue with a שמא is that one should know if he borrowed money, so we are suspicious that when he says I don't know, he's a שקרן. So, really this מינו should work and show us that he's not a liar, because if he is, he has a better lie of ברי. Therefore, this מינו should upgrade every שמא טוב to a שמא גרוע and prove he's really not lying and now that it's a שמא טוב the ברי isn't lying and now that it's a שמא טוב the ברי is only guarding it for the rightful owner, so his response is not relevant to this situation. Therefore, the דין of ברי ושמא is not applicable. הוא היה אומר

He doesn't know and is בטורח. However, to be שמא טוב, he should pay the תובע, because למעשה he's בטופק if he owes him the money and the תובע is דאי. The מתברר adds that if the תובע says yes, I remember the loan but "אני יודע" if I paid you back, he is חייב. The ש"ך explains that since he's מודה about the loan and the תובע is only on the ספק, we say ברי עדיף and he's חייב. The Ramban notes that the *Leviim* had a *mitzvah* to guard the *Mishkan*, even later in the *Bais HaMikdash*, as it is the source of the *Mishmaros*. This task of guarding even led to an episode where a guard fell asleep and was punished accordingly. Why did Hashem require guards altogether? Because He wanted to show His people that even a tiny break of *Dveikus* from His chosen agents can cause a strain in the relationship. This could never be allowed.

הוא היה אומר

R' Nosson Meir Wachtfogel ז"ל (Mashgiach of Bais Medrash Govoha) would say: "The Ramban notes that the *Leviim* had a *mitzvah* to guard the *Mishkan*, even later in the *Bais HaMikdash*, as it is the source of the *Mishmaros*. This task of guarding even led to an episode where a guard fell asleep and was punished accordingly. Why did Hashem require guards altogether? Because He wanted to show His people that even a tiny break of *Dveikus* from His chosen agents can cause a strain in the relationship. This could never be allowed."

Mazel Tov to the Berg and Fuhrer families on the engagement of their children Nachi & Sara"J. May the young couple be zoche to build a Bayis Ne'eman B'Yisroel

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

DON'T Miss The Point! -In Shuls... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions! 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת במדבר - ב' סיון תשפ"ד Shabbos Parshas Bamidbar - June 8, 2024

פלא המנחה עש"ק - 6:53 | הדלקת נרות שבת - 8:09 | זמן קריאת שמעו / מ"א - 8:34 | זמן קריאת שמעו / הגר"א - 9:10 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:25 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:28 | מוצי"ש צאת הכוכבים - 9:18 | צאת"כ / לרבינו תם - 9:40

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביבוין שליט"א, ר"י שער חשמיים ירושלים עיראק

התלכות החיים, כי על אף שברבות הימים יצטרכו להתחזק ביוכך המדות, ואולי יצטרכו גם לדבר משפיעים שיכוונו את דעתם ואת דרכם בתחום המידות, מכל מקום החכשר לקבל את כל החיזוקים האלו תלויים הרבה בהחזק שבתחילת דרכם, אם אז זוכים לצעוד בדרכי ישרים יכולים גם שאר המחנכים והמשפיעים למשוך את לבם הלאה, אולם אם מלכתחילה אינם זוכים להרגילים אל היושר, קשה מאוד לנווט אחר כך את דרכם ולהכשיר את מידותיהם הלאה. על כל פנים כל פסיעה של חינוך בגיל דוד, היא זכוי לכל החיים, כי כל מה שיזכה הנער להוסיף תורה ודאת שמים משך כל ימי חייו הם מצח החינוך שמקבל בתחילת דרכו. וייתכן גם כן שכשיבוא המלמד לעולם העליון, יראה שגם כל התולדות שיבואו אחרי כל תלמיד שלמדו, ותיחשו אליו לבנים, כי גם החינוך של בני התלמידים ותלמדי התלמידים יהיו תלויים רובה בהחזק שקיבלו התלמידים עצמם, כי אותו חינוך שקיבלו הם ימסרו הלאה לבניהם ולתלמידיהם, וגם אלו ימסרו את חינוכם הלאה, והרי זה כאדם המוליך בנים שכל הדורות מבניו והלאה נוקפין לכותו.

ואלה תולדת אהרן ומושה ביום דבר ה' את משה בהר סיני ... (א-ג) - במעלת מלמדי תורה פ"ש"י ונקראו תולדות משה, לפי שלמדן תורה מלמד שכל המלמד את בן חבירו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו. ביום דבר ה' את משה, נעשו אלו התולדות שלו, שלמדו מה שלמד מפי הגבורה. הדברים הללו צריכים לעודד הערכה למלמדי תינוקות של בית רבן ולעבודתם. כי מלבד זכיותם להימנות עם 'מוכי הרבים' וללמד תורה ומוסר לעולם, שכל המלמד לתורה או מלמדו תורה, כאילו ילדו, וכמו בניו חשבים בעיניו. שכל תלמיד שמקורו לתורה או מלמדו תורה, בכל הניך שזוכה שליחת כל ילד מביאה שמחה גדולה לאביו, כך מוטל עליו לשמחה בכל הניך שזוכה להתעלות ע"י. וצריכה שמחה להיות כפולה ומכופלת כי אם לידת בן אחד בכל שנה מעוררת שמחה לאביו ולאמו, כ"ש מלמד שזוכה מירי שנה לכשני מנינים בנים ויותר... ועל אף שהדברים יכולים להיאמר גם לשאר מרביצי תורה, מגידי שיעורים לבחורים ולאברכים, וכן ראשי כוללים המסייעים בידי הוגי תורה להתעלות, מכל מקום זוכים מלמדי תשב"ד לתוספת זכות, שכן אמרו חז"ל בגמרא (שבת כא) וכן איתא במשנה (אבות ד, כ): 'הלומד ילד למה הוא הומה? לריו כתוב על גיד חדש', כלומר, כמו שהכתב הכתוב על גיד חלק בוררים ומאירים היטב, כך גם מה שהקטן מקבל מפי רבו נחקקים היטב בדעתו, והיא תורה ברוחה הנשרשת היטב בלבו, ונקראת 'צירסא דינקותא', ותורה זו נשארת עמו כל ימי חייו.

בנוסף הרי שנים אלו הם שנות החינוך העקריים, כי אז מרגילים את הנערים בצעדיהם הראשונים ואם מכוונים אותם אל הטוב בתחילת דרכם הרי זה יסוד לכל

יתר על כן! פעמים שזכותם בזה שהם מעמידים תלמידים היא יותר מזכותם על לידת הבנים בפועל, כי לידת הבנים תלויה גם בכוננות פרטיות שאינם תלויים במצוה. שדחה מלבד המצוה להוליד בנים יש לכל אחד רצון אישי לגדל משפחה ולהיות אב לבנים וסב לנכדים, לא כן המלמד שמעמיד תלמידים אין בתחום זה הנאה גשמת ונצחית, ואין בזה כי אם רצון טוב להעמיד תלמידים וליותם באורחות ישרים, וזהו יותר זכות להאדם וכאן גם המלמד לעורך את התלמידים שבינו עד כמה עליהם להתחשב את המלמדים שלהם כי הרבה תורה ומדות טובות הם קונים אצלם, והרי בזה הם מביאים אותם לחיי עולם הבא, והם חשובים יותר מאביהם המולידים, ולכן מוטל עליהם להוקרים ולכבדם כראוי להם.

עדותיך אתבונן

לפנינו מאת הרב אברהם הנטל אבשמיין שליט"א, נכבד שידה אברהם

שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לנולדתם ... (א-ב) - בענין השגחה פרטית פ"ה הכלי יקר חז"ל: "שאו את ראש וגו'. אף על פי שרש"י פירש שהוא לשון קבלת השבוע (שמות ל, יב) מכל מקום הוכירו בלשון שאו, כי תשא, נשא, כי מצד המספר ינטלם וינשאם ביתר שאת על כל העמים אשר אין להם מספר פרטי כמו הקש הוא שאין דרך בעל הגודן ליתן לו מנין, כך אין לאומות השגחה פרטית כי אם כללית לקיים המין כשאר בהמות וחייתו ארץ אבל כל איש משראל מושגח בפרטות ואפילו אחד מהם חשוב כאומה שלימה, כמו שנאמר (שם יט, כא) ונפל ממנו רב, ואפילו אחד מהם שיפול דומה כי רב הוא. על כן נתן להם הקדוש ברוך הוא מספר כמו לכוכבים שנאמר בהם (שעיה מ, כו) המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא. כך נאמר כאן במספר שמות וגו' להורות שמצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד (דניאל יג, ב) וכל אחד יש לו השגחה פרטית, ומה שמקשה בגמרא (יומא כב, ב) קרא אהרדי כתיב (הושע ב, א) והיה מספר בני ישראל, שמע מינה שיש להם מספר ואחר כך כתיב כחול הים אשר לא ימד ולא יספר. כפי השטח אין זה קושיא כי אצל הקדוש ברוך הוא ודאי יש להם מספר ככוכבים שמוציא ומכניסן במספר כך יש להם מספר להורות שהקב"ה

משגיח על כל אחד בפרטות, ומה שאמר אשר לא ימד ולא יספר היינו אצל בני האדם שבוראי לא יוכלו לספור אותם לגודל ריבוים, עכ"ל. הרי מבורא מרבידו, שאנו מונים כל אחד ואחד משראל, להורות על גדול חשיבותו של כל יחיד ויחיד, שהרי רק 'דבר חשוב' אנו מונים ומסרת המנין, להורות על גדול 'השגחה פרטית', שהש"ת משגיח על עמו ישראל, אבל על שאר האומות משגיח בהשגחה כללית, שאינם חשובים כל כך, וכבר כתב הר"א (ארוחת חיים אות כ"ו) וז"ל, 'לבטוח בה' בכל לבבך ולהאמין בהשגחתו הפרטית, ובוהו תקיים בלבבך היחוד השלם בהאמין בו כי עיניו משוטטות בכל הארץ ועיניו על כל דרכי איש, ובוחן לב וחוקק כליות, כי מי שאינו מאמין "אשר הצאתיך מארץ מצרים" אף ב"אנכי ה' אלקיך" אינו מאמין ואין זה יחוד שלם, כי זה הוא סגולת ישראל על כל העמים וזה יסוד כל התורה כולה, עכ"ל. הרי מבורא מרבידו נ"ל, שסגולת ישראל מכל העמים היא שהש"ת משגיח עליהם בהשגחה פרטית, ואין הקב"ה משגיח בהשגחה פרטית על כל שאר האומות, וזהו חיווק נפלא, לידע שהקב"ה משגיח על כל אחד ואחד בהשגחה פרטית, ובפרט קודם זה השבועות, שהוא חג של קבלת התורה, אם אחד מרגיש שהקב"ה משגיח עליו, היה זה סיבה גדולה לחזק עצמו לקבל את התורה ולעבוד את הש"ת בכל לבב ובכל נפשו!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.clickstonsforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

כי לי כל בכור ביום הבתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה ... (ב-א)

The *Mishnah* (*Bechoros 51a*) teaches that when a *pidyon haben* is performed and a father gives 5 coins to a *kohen* in order to redeem his firstborn son, the *kohen* is permitted to return the coins as a gift to the father. Once the *kohen* receives them, they are his and the son is redeemed. However, the *Gemara* relates an incident about Rabbi Chanina, who would often return the money when the father lingered, indicating that he wanted the money back. Rabbi Chanina commented that if the father did not give the money with full intention, the son was not redeemed because the *pidyon* payment was never given sincerely. Although these unique silver coins are the payment to the *kohen* and are considered one of the twenty-four *matnas kehuna* (priestly gifts) that are given to the *kohanim*, they are sometimes returned by the *kohen* to the family as a gift for the child. Halachic authorities stipulate that, for the *pidyon haben* to be valid, the choice of returning the coins as a gift rests entirely upon the *kohen* whereas pressuring the *kohen* to do so would render the redemption invalid (**Chasam Sofer**).

The Jewish community of Milwaukee, Wisconsin, in the 1920's and 30's, was comprised largely of Russian and German immigrants. Due to its religious tolerance, industry and German roots, Milwaukee was considered a good place for Jews to pull up roots. By the early 20th century, many of the community's early Jewish founders had assimilated into the city's educated German elite. A few of these people had achieved a modicum of *yeshivah* education and *Torah* learning in the old country, but many who came to the United States as youngsters, became involved in the struggle for survival, and did not have an opportunity to further their Jewish learning.

Mr. Hershel Katz was a *Kohen* in the small community, who recited the priestly blessings on the holidays and took his mandate as a member of the priestly family seriously. Hershel was an unlearned man. As a child, he had gone to *cheder* in Europe, and had learned to read Hebrew, but little beyond that. He came to America with the early Eastern European immigration, and peddled rags with his pushcart. In time, he eventually worked his way up to a horse and wagon, and among other things, collected scrap metal, rags, and paper.

Hershel was well liked. As a *Kohen*, he would be called to officiate at a *pidyon haben* - redemption of the first-born, where he would receive the five silver coins that the father is required to give to the *Kohen*. He relished his role in the auspicious occasion and treasured the coins that he received. He kept every last coin.

When Hershel became older and took sick, he called his son and told him, "As soon as I go, open the drawer of the bureau, You will find a little cloth sack. Open it and follow instructions."

Immediately after Hershel breathed his last, the son obeyed his request. The little sack contained silver dollars and a gold piece. There was an accompanying note that read as follows: "All my life I tried to earn an honest living. I never knowingly cheated anyone. But who can say that he never, ever, accidentally overcharged or shortchanged anyone?"

"I have pitifully little in *mitzvos* and good deeds to accompany me when I stand before the Great Judge to give an account of my life. At least, I want to be dressed nicely. Sometimes nice clothes make a favorable impression.

"The only truly honest money that I can swear is justly mine are the coins in this sack. These are what I have received at the *pidyon haben*, as the redemption gift. I know they are mine because the *Torah* assigned them only to me as a *Kohen*, regardless of whether I deserved them. My father was a *Kohen* and so am I. Therefore, this money is honestly mine.

"My son, I want this money to be used to pay for my shrouds and all burial needs. This way, if I appear nicely dressed and neatly groomed with honestly acquired fittings, the Great Judge may be merciful in His judgement of me."

His final wish was done. Is there any doubt that Hershel's entrance into the Heavenly Court must have created quite a stir, for when else had the Heavenly Host ever seen so handsomely attired a person, wrapped with the glow of so many *mitzvos*?

והיה מספר בני ישראל כחל הדם אשר לא ידו ולא יספר... (דשע ב-א)

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

Hoshea HaNavi states that "The number of the people of Israel shall be like that of the sands of the sea, which cannot be measured nor counted ..." However, *Chazal* (*Yoma 22b*) add that this promise from *Hashem* is only applicable when *Klal Yisroel* is following the will of the Almighty. If they are not following the word of *Hashem*, *ch"v*, then they can indeed be counted. And yet, we find in many places, how *Klal Yisroel* were counted among the seventy nations of the world, even when they were following the will of *Hashem*. How do we understand the statement of *Hoshea HaNavi*?

The **Rebbe Reb Heschel, R' Avraham Yehoshua Heschel ז"ל** of Krakow, explains that *Chazal* had a problem. The *Torah* tells us to follow the opinion of the many (רוב) but

Klal Yisroel's adherence to *Hashem* and His *mitzvos* is a minority opinion (מיעוט) amongst the nations of the world, making our very faithfulness to the *Torah* seemingly contrary to the teachings of *Hashem*. How can this be?

Thus, says the *Rebbe*, *Reb Heschel, Hakadosh Baruch Hu*, in His infinite wisdom, arranged that *Klal Yisroel* be counted amongst the other nations of the world in order to make them a "דבר שבמנין" which is בטל "even amongst a thousand." As a result, when *Klal Yisroel* is doing the will of the Almighty they have no number associated with them and they cannot be counted. But when they are sinning, they no longer have the elevated status mentioned above and can thus be counted and not be swept along with the majority.

ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל ... (א-א)

Moshe Rabbeinu was instructed to count the *Yidden*. Perusing the *posukim*, one clearly sees that there were two countings. One per *shevet*, each individual, and a second one, the sum total of everyone together. Why was it done that way?

The **Chasam Sofer** offers two *pshatim*. The first *pshat* he says is there is a benefit to being included with the *tzibbur* at large and a benefit in being separate. A person can blend in with the majority and enjoy the *chutzpah*. He will be included among the *tzaddikim* and receive their protection. If, however, the *צבור* is not comprised of the most pious Jews, it would work better for him to be counted as an individual. Thus, *Hashem*, in His kindness, counts him whichever way is more beneficial for him.

The second *pshat* is based on the **Rosh** in *Pesachim* who answers the famous question regarding *Sefiras Haomer*. If there are only 49 days, why does the *Torah* say "תספר חמישים יום"? He answers that this is the way of the *Torah* that when we are one away from a unit of 10, we round it up. For example, *Malkus* (39), and the number of original Jews entering *Mitzrayim* (69). Here in our *parsha*, says the *Chasam Sofer*, had the *Torah* just written the individual totals, the count would have been one off per *shevet*. Hence, the *Torah* summed it up again with a complete reckoning of everyone.

Let us return to the words of the *Rosh*. He says that although the *Torah* writes that 70 people entered *Mitzrayim*, in reality it was 69. **Rashi** says that Yocheved was born הרומות בין. Why didn't *Rashi* agree to the *Rosh* like we find by the counting of the *Omer* and by *Malkus*? Perhaps the *machshava* is that when it comes to most counted items, the *Torah* isn't so *makpid* on the exact number, rounding off the total. However, when it comes to counting people, we don't round off because people aren't merely numbered items. Each person is a world unto himself. The *Torah* is extra scrupulous to count each person, thereby showing his *chashivus*. May we be *zoche* to always be a part of the *tzibbur*, while never forgetting our own identity and self-worth.

משל למה הדבר דומה

לנפתלי אהררע בן עיני ... (א-א)

משל: Anyone who has ever seen a raven walk will quickly notice that the raven's walk is quite odd and unusual. It hobbles from side to side, waggling and jiggling unsteadily, until it reaches its destination. The *Medrash* tells us a fascinating story about the raven and its odd way of walking.

In the beginning of creation, the raven saw the dove walking, elegant and graceful, and decided to try and copy him. He got behind the dove and began mimicking every move, every gesture that the dove made.

When the other animals caught on to what the raven was doing, they began teasing and taunting him. The raven was insulted, frustrated and upset. He thought everyone was going to respect him for his graceful and elegant mannerisms and now exactly the opposite was happening. He decided he

had enough and stopped his practice of walking like the dove. However, he soon realized that now he was actually in worse shape than before. He hadn't perfected the "dove walk" yet, but he couldn't seem to figure out his original "raven walk." Try as he might, he couldn't remember how he originally walked and eventually, he simply gave up!

This is a historical background as to why all ravens walk in an eccentric and unsteady manner.

משל: The **Ohr Hachayim** (7-78) explains the words אהררע "אחי" to mean, that the *Nasi* of *Shevet Naftoli* thought to himself, "אחי רע" - my brothers have a worse life than me. And he strove to improve their lives. This is a very impressive thing. Most people have the opposite problem. They think everyone else has a better life than them. They try and mimic the rich and popular in society ... and end up like the raven! Let's make sure not fall into this trap.

בזכות ספירת העומר שספרתי היום יתן לך מה שפגמתי בספירה ... (גוסס ספה ע')

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

It has been quite a journey, seven weeks of working on the seven *middos* that connect us to *Hashem*. These 7 *sefiros* are the *Middos of Hashem* with which He created the world, and by focusing on them for 7 weeks, we attach ourselves to the Creator.

In *Pirkei Avos* (2-13), we are told, "Go out and see, what is the good path that a person should stick to. Rabbi Eliezer says, a good eye. Rabbi Yehoshua says, a good friend. Rabbi Yossi says a good neighbor and Rabbi Shimon says, one who sees what will be the outcome of his actions. Rabbi Elazar ben Arach says a good heart." The *Mishna* then tells us that the correct answer is a "Lev Tov" - good heart like Rabbi Elazar ben Arach and all the other things that were mentioned are included in this one.

The words "Lev Tov" in *gematria* is 49. Our journey of *tikkun hamiddos* is 49 days which culminates in the *Yom Tov of Shavuot*, the day of *Kabbolas HaTorah*. *Sefiras Haomer* can be divided into two parts. *Lev* is 32 and *Tov* is 17. The first 32 days of *Sefirah* are days that receive their spiritual energy from *Pesach*. The *middos* of *Chessed*, *Gevurah*, *Tiferes*, *Netzach* and the beginning of *Hod* are all about the heart. We are working on being a person with a heart. We are meant to rectify the terrible sin of the *talmidim* of Rabbi Akiva who did not show sufficient respect to one another. These days of *Sefirah* are about your heart, your *Lev*. Being the kind of person who truly feels the joy and pain of others.

The second part of *Sefirah* is *Tov*. The last 17 days receive their holy power from *Shavuot*. "Ein tov ela Torah" - there is nothing that is truly GOOD in the world except *Torah*, because *Torah* is the will of *Hashem* and *Hashem* is all good. These last 17 days that we are in now are days of acquiring the deep appreciation and attachment to *Hashem* and His *Torah*. The *Middos* of *Yesod* and *Malchus* are *Middos* that focus more on our relationship with *Hashem* than our relationship with others. The only way that we can truly be *zoche* to be *mekabel* the *Torah* is if we understand and appreciate what this time is all about.